

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Vendégek!

Békéscsaba polgármestereként nagy tisztelettel köszöntöm Önöket az Autizmus Napja rendezvényén.

Sokunk számára az autizmus az ismeretlenből bukkant elő nem is olyan régen. Nem emlékszem, hogy bárki is említette volna az autizmust, amikor én felnőttem. Nem tudom, hogy azért mert akkor még nem diagnosztizálták, vagy az autizmus előfordulása azóta növekedett.

Úgy gondolom, hogy ha valaki autista az nem azt jelenti, hogy idegen, hanem azt, hogy más, mint mi vagyunk. Másmilyen perspektívából látja a világot, másképp értelmezi a hangokat, másképp reagál az érintésre.

A saját világukban élnek, ahova nehéz bekopogtatni, nehéz belépni, de életük ugyanolyan értékes, értelmes, mint a miénk.

Olyan, mint ha mi kerülnék egy számunkra ismeretlen bolygóra, ismeretlen civilizációba. Mi is megijednénk, feszültek lennénk, és nem értenénk, mit akarnak velünk az ottani lények.

Ezért fontos, hogy elfogadjuk, befogadjuk az autizmussal élőket. Fontos, hogy a nekik megfelelő formában érintkezzünk velük és a számukra is érthető formában kommunikáljunk velük.

De milyen is a nekik megfelelő érintkezés formája? Milyen a számukra érthető kommunikáció? Ezekre a nagyon nehéz kérdésekre keresnek és adnak választ az AUT-PONT Alapítvány munkatársai.

Hogyan kell asztalnál, evőeszközökkel enni, hogyan kell cipőt kötni, átöltözni, teát főzni? Minden nap, minden tevékenysége egy-egy új kihívás, új feladat.

Köszönöm az Alapítvány munkatársainak a lelkiismeretes munkát. Gratulálok ahhoz, hogy ezt a rendezvényt, az Autizmus Napját már a kilencedik alkalommal rendezik meg igen nagy sikerrel.

Kedves Vendégek!

Engedjék meg, hogy egy örömteli bejelentést is tegyek, tegnap kaptam a hírt az Emberi Erőforrások Minisztériumából, hogy az AUT-PONT Alapítvány 6,8 millió forintos támogatást kapott az „Autizmussal élő személyek szociális ellátását segítő szervezetek kiegészítő támogatása” című program keretében.

Gratulálok az alapítvány munkatársainak!

Kívánok Önöknek további kellemes kikapcsolódást a mai napon. Kívánom, hogy az autizmussal élők mutassák meg, hogy egyenértékűek velünk, hogy közénk tartoznak.

A többségi társadalom tagjainak pedig tanácsolom, hogy ismerjék meg az autizmussal élő barátaink világát, fogadják el, fogadják be őket.

Köszönöm figyelmüket.